

[Landbrugsministeren.]

ved at der ikke er flere Penge i Akkordloven, og det er de Forhold, som ikke vil være gældende fra i Morgen, hvis man ikke vedtager de Bestemmelser, her er Tale om. Jeg skal endnu en Gang anbefale, at man vedtager Lovforslaget og vedtager det i Dag.

A. C. D. Petersen: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har hørt, hvad jeg sagde. Jeg sagde naturligvis ikke, at der ikke gælder nogen Akkord- og Moratori Lovgivning i Sønderjylland. Jeg ved meget vel, at denne Ordning gælder i Sønderjylland ligesom i det øvrige Land. Jeg synes, at det næsten er for stærkt, at Ministeren mener, at jeg ikke kan huske, hvad jeg selv har været med til at lave gennem Aarene, men det skal være tilgivet Ministeren. Men jeg spørger Ministeren, naar de Penge, der var stillet til Raadighed, for længe siden er opbrugt: hvad kan det saa nytte at have en Akkordordning? for Bøgstaverne i Loven kan jo ikke gøre Forholdene rentable i Sønderjylland.

Endemaalet maa være en Gældssanering, saaledes at der bliver Rentabilitet, sagde Ministeren. Tror Ministeren virkelig, at det, Ministeren har foreslaet i de Love, som nu er gældende, nemlig at man laver en Akkordordning, hvorefter Gælden ikke maa overstige Ejendomsskylden plus 10 pCt. plus Besætning og Inventarværdien — det er det, Lovgivningen gaar ud paa —, bevirker, at man naar til det Grundlag, som giver Rentabilitet i Landbruget? I saa Fald maa jeg beklage, at Danmarks Landbrugsminister slet ikke ved, hvorledes det foregaar i Landbruget.

Saa spurgte den højtærede Minister, og det kan den højtærede Landbrugsminister ogsaa have Ret til at spørge om, hvad de Konservative vilde have optaget i en Moratielov. Ja, vi har ikke udarbejdet noget Forslag, for det er ikke nogen Nyttelighed, saa længe vi finder en saa lidet forstaaende Stilling hos Ministeren; men vi kunde — det har jeg for øvrigt ogsaa før skitseret — tænke os en Ordning paa den Maade, at de Udvalg, som ogsaa efter Ministerens Forslag skal virke, søger at finde en mellemproportional Stilling for Kreditorer og Debitorer, saaledes at de dygtigste Landmænd vil kunne klare sig. I mange Tilfælde vil man kunne opnaa lige saa god en Ordning, ikke mindst, hvis Staten ogsaa paa dette Omraade sætter nogle Penge ind, som man kan efter Ministerens Forslag. Men det forekommer mig,

at saa længe man kun bygger paa Gældssanering, kan man ikke faa en Ordning, der fører til Rentabilitet, og derfor har vi fra konservativ Side Gang paa Gang fremhævet: Kan Ministeren dog ikke se, at naar Landbruget ligger i det, som det ligger, naar man har taget en vigtig Produktionsgren fra Gaardmandsbruget og det større Landbrug og henlagt den til Husmandsbruget i betydelig Favør af Husmandsbruget, saa har man taget en af Mulighederne bort for, at den store Del af Danmarks Jord kan dyrkes rentabelt? Her maa naturligvis en Udligning til, hvad vi ogsaa fra konservativ Side Gang paa Gang har foreholdt.

Dernæst maa de urimeligt høje Ejendomsskatter, som jo er steget siden 1916, sættes ned. Det er ganske urimeligt for Staten og Lovgivningsmagten at henvise til, at Tabene alene skal bæres af de private Laangivere i Landejendomme, medens Staten vedblivende skal konservere sine Fordringer, som er paalagt under ganske andre Forudsætninger, nemlig Højkonjunkturer og stigende Ejendomspriser, som nu er forsvundet for lang Tid siden. Den første, der bør trække sine Fordringer tilbage, er Staten, og før den gør dette, er der ikke efter Landbrugsministerens Forslag nogen Mulighed for Rentabilitet i Landbruget.

Tillige har vi foreslaet en Ordning, i hvert Fald for et begrænset Tidsrum, hvorefter Smørproduktionen kan blive nogenlunde rentabel. Saa længe man afviser disse Ting fuldstændigt, har vi ingen Interesse i at fremsætte Enkeltheder for den Sanering, som vi ogsaa ønsker, det danske Landbrug skal have samlet. Vi har fremsat Forslag Gang paa Gang stykkevis der, hvor Forslagene kunde indføres; vi har Gang paa Gang faaet dem afvist, og saa længe Ministerens og Flertallets Stilling er saadan, er det haabløst at begynde at gaa ind i en Realitetsforhandling med den højtærede Minister og hans Parti.

Det forekommer mig dog, at den Lovgivning, der nu har virket siden 1928, har vist, at den ikke har bragt blot een Landmand til at sidde under betryggende Vilkaar indtil denne Dag; men det kan med Letthed paavises, at mange, som var solvente i 1928, i Dag under Henstandslovgivningen og de Forhold, de har haft at arbejde under, er insolvente, saaledes at der er flere Landbrugere, der i Dag trænger til Sanering, efter at man har haft denne Henstandslovgivning og disse Akkordordninger, som dog har medført et stort Forbrug af Pengemid-